

[Ministeren for offentlige arbejder]

Hr. Svend Heiselberg mener, det er for let at give op, og at vi ikke kan acceptere en generel kystnedbrydning. Det fremgår af min redegørelse, at der er tale om, at vi skal sætte ind de steder, hvor der sker kysttilbagetrækning. Vi har områder, hvor der er stor fare for kysttilbagetrækning, og vi har områder, hvor der er mindre fare. Vi må naturligvis sætte ind i de områder, hvor vi mener, faren er størst, og det er også det, vi har gjort, og det er også det, redegørelsen lægger op til, hvis man i øvrigt læser rapporten om de forskellige tanger.

Jeg må sige, at det egentlig er lidt af en mærkelig udtalelse, hr. Svend Heiselberg kommer med her. Jeg kan sige, at på møde efter møde med f.eks. Thyborøn-Harboør kommunalbestyrelse har de erklæret, at de er tilfredse med den politik, der føres med hensyn til tangerne, og som indebærer det, vi kalder en moderat kysttilbagetrækning, 1-1,5 m pr. år. Det kan være rigtigt, at vi i løbet af nogle år bliver nødt til at forstærke indsatsen, men man er altså klar over derude, hvor folkene lever, at man simpelt hen er nødsaget til at acceptere det, vi kan kalde en vis form for kysttilbagetrækning.

Venstre er, kan jeg forstå, af den opfattelse, at staten på strækningen Lodbjerg-Nymindegab skal engagere sig hundrede procent. Det er lidt i modstrid med, hvad venstre hidtil har sagt. Det er jeg en lille smule overrasket over. Jeg kan bare gå tilbage til, hvad den daværende minister for offentlige arbejder, hr. Kresten Damsgaard, i 1974 sagde om dette spørgsmål. Det undrer mig også, at de konservative tør slå ud med hånden på denne måde. Vi kan være uenige i vores politik, men jeg har da altid anset disse to partier for at være særdeles realistiske, når det drejer sig om de økonomiske forudsætninger for at gøre nogle ting, specielt på dette område. Jeg havde egentlig håbet, at realismen havde været til stede her i dag, men det er, som om lokalpatriotismen er kommet stærkere frem, og det er altså det, der tegner sig her i dag. Jeg vil tro, at det ambitionsniveau eller den aktivitet, jeg har lagt på bordet her, vil være det rigtige, og at det er den måde, vi kan løse problemerne på. Vi vil næppe, ej heller teknisk, kunne gå ret meget længere, end vi er gået her.

Hr. Svend Heiselberg var lidt inde på Limfjordsområdet. Det er jo ikke til debat. I

dag, hvor det drejer sig om en redegørelse om sikring af den jyske vestkyst.

Jeg skal sige til fru Lilli Gyldenkilde, som havde ønsket de 3 rapporter noget tidligere, at de har været fremlagt for et stykke tid siden, efterhånden som de er fremkommet. På grund af, at vi skulle have redegørelsen, har vi fremsendt dem på ny her i dette forår, og jeg skal selvfølgelig beklage, at fru Lilli Gyldenkilde ikke har fået dem noget før.

Fru Lilli Gyldenkilde tror på forhandling. Det gør jeg også. Jeg tror også på en forhandling med Ringkøbing amtskommune, og jeg håber, at det vil være muligt efter denne redegørelse at få disse aktstykker igennem, således at vi kan komme i gang med arbejdet, som er tvingende nødvendigt.

Fru Lilli Gyldenkilde spørger, hvor materialet til kystfodring kommer fra. På længere sigt må man sige, at den eneste realistiske løsning er at pumpe sandet ind ude fra havet, men der ligger nogle voldsomme problemer her; det kræver endnu nogle overvejelser, før vi kan sætte noget sådant i gang i større stil. Det er jo et besværligt område at pumpe sand ind fra, men det er faktisk den eneste realistiske løsning, vi har på det. Men indtil da kan det altså blive nødvendigt at tilføre disse sandforekomster fra landsiden, og her kan det betrængte vognmandserhverv, som nogle har talt om i dag, få en mulighed.

Ellers vil jeg sige, at der ikke er ret meget arbejde i sikring af den jyske vestkyst, og specielt ikke i Ringkøbing amt. Beskæftigelseskvoten er meget lille. Man får ikke ret meget sand ind på kysten ved at gøre det med skovl og spade. Der skal væsentligt større og væsentligt mere og væsentligt kraftigere materiel til. Man taler også om ledige entreprenørmaskiner. Ja, men der er altså tale om specielle entreprenørmaskiner på dette område, og de er faktisk ikke ledige lige i øjeblikket.

Fru Lilli Gyldenkilde var en lille smule inde på, at vi i Ringkøbing amt faktisk er inde på en 60:40 pct.-ordning, og det er vi egentlig også. Med de områder og med de vedligeholdelsesudgifter, staten fortsat påtager sig, tror jeg oven i købet, at 60 pct. er lidt for lavt sat. Der bliver altså en mindre byrde til amtskommunen efter det, vi har lagt på bordet her, og som jeg også har tilbudt her i dag. Jeg er rede til at tage denne debat op ved lejlighed. Jeg synes, at vi nu må præ-